יג: מי שהפך פרק שני מועד קטן

בשביל כבוד יום טוב האחרון. אבל מרישא (ג) דמנות פתוחה לרשות הרבים פותח אחת ונועל אחת ורב הונא מתיר באורחייהו בשוקא לא פריך דיש לאוקמיה בי"ט ולא בחול המועד ולבני פריך מסיפא דמייבי בחול המועד דהא ערב י"ט האחרון חול המועד: **בתבלין.** פי' בקונטו' כרוב וכרשינין והקשה בתוס' רבי פרץ דכרוב וקפלוט אינן חשובין תבלין דהא אמרינן (חולין דף י.) דתבלין לטעמא עבידי ואפילו באלף לא בטיל ולפת וקפלוט אינו צריך לשער כי אם בשבעים כדאיתא פרק גיד הנשה (שם דף לו:) (ד) ותבלין כך נידונין כדרכן בפ"ק דביצה (דף יד.) א"כ אינו כרוב ובערוך פירש מיני בשמים:

הדרך עלך מי שהפך

ואלו מגלחין במועד. משום דתנא בתחילה פילקין דברים שעושין לצורך המועד כמו מוכרי פירות דנעשים כדין קתני נמי ואלו נעשים שלא כדין לצורך המועד: **והיוצא** מבית האסורים. שאינו יכול לגלח קודם המועד שאין מניחין לו לגלח ואפילו מניחין לו אינו ערב לאדם לגלח בבית האסורין: [כ"ה בירושלמי ומנורה

והתניא [א]מביאין כלים מבית האומן כגון כד מבית הכדר וכום מבית הזגג אבל לא צמר מבית הצבע ולא כלים מבית האומן ואם אין לו מה יאכל נותן לו שכרו ומניחו אצלו ואם אינו מאמינו מניחו בבית הסמוך לו ואם חושש להם שמא יגנבו [א] א] [ב](מפנן לחצר אחרת ואם אינו מאמינו) מביאין בצנעה בתוך ביתו תרצת מביאין מוליכין קשיא דקתני אין מביאין וכל שכן שאין מוליכין אלא מחוורתא כדשניין מעיקרא: **מתני'** [ג]מחפין את הקציעות בקש רבי יהודה אומר [ד]אף מעבין [ה]מוכרי פירות כסות וכלים מוכרים בצנעה לצורך המועד [ו]הציידין והדשושות והגרוסות עושין בצנעה לצורך המועד רבי יוסי אומר הם החמירו על עצמן: **גמ'** פליגי בה רבי חייא בר אבא ורבי אסי ותרוייהו משמיה דחזקיה ורבי יוחנן חד אמר מחפין אקלושי מעבין אסמוכי וחד אמר מחפין בין אקלושי בין אסמוכי מעבין עושה אותו כמין כרי תניא נמי הכי מעבין עושה אותו כמין כרי דברי ר' יהודה: מוכרי פירות כסות וכלים מוכרין בצנעה וכו': איבעיא להו הן החמירו על עצמן דלא הוו עבדי כלל או דלמא דהוו עבדי בצנעה ת"ש מוכרי פירות כסות וכלים מוכרין בצנעה לצורך המועד ר' יוסי אומר תגרי טבריא הן החמירו על עצמן שלא יהו מוכרין כל עיקר [ז]צדי חיות ועופות ודגים צדין בצנעה לצורך המועד רבי יוסי אומר צדי עכו הן החמירו על עצמן שלא יהו צדין כל עיקר דשושי חילקא טרגים וטיסני דוששין בצנעה לצורך המועד ר' יוסי אומר דשושי ציפורי הן החמירו על עצמן שלא יהו דוששין כל עיקר אמר אביי חילקא חדא לתרתי טרגים חדא לתלת טיסני חדא לארבעה כי אתא רב דימי אמר כותנא מיתיבי [ח]חילקא טרגים וטיסני טמאין בכל מקום בשלמא למ"ד חדא לתרתי לתלת ולארבעה משום הכי טמאין בכל מקום דאתכשור אלא למ"ד כותנא אמאי טמאין בכל מקום הא לא איתכשור כגון דמיקלפן דאי לאו דשרא להו במיא לא הוה מיקלפא ואמאי קרי ליה חילקא דשקל חלקיהו מיתיבי [ט]הנודר מן הדגן אסור אף בפול המצרי יבש ומותר בלח ומותר באורז בחילקא וטרגים וטיסני בשלמא למ"ד חדא לתרתי חדא לתלת וחדא לארבעה שפיר דנפקו להו מתורת דגן אלא למ"ד כותנא דגן מעליא הוא קשיא רב הונא [י]שרא להו להנהו כרופייתא למיזל לזבוני כי אורחייהו בשוקא איתיביה רב כהנא [יא]חנות פתוחה לסטיו פותח ונועל בדרכו פתוחה לרה"ר פותח אחת ונועל אחת [יב]וערב יום טוב האחרון של חג מוציא ומעטר את שוקי העיר בפירות בשביל כבוד י"ט האחרון מפני כבוד י"ט האחרון אין שלא מפני כבוד י"ט לא לא קשיא [יג]הא בפירי הא בתבלין:

הדרן עלך מי שהפך

ואלו [יד]מגלחין במועד הבא ממדינת הים ומבית השביה והיוצא מבית האסורין והמנודה שהתירו לו חכמים וכן מי שנשאל לחכם והותר [טו]והנזיר והמצורע (טז) מטומאתו לטהרתו [יז]ואלו מכבסין במועד הבא ממדינת הים ומבית השביה והיוצא מבית האסורין ומנודה

ואילו מגלחין במועד, הבא ממדינת הים ומבית השביה והיוצא מבית האסורין כו'.

חילקא חטה אחת נחלקת לשתים, (נרגין) [טרגיס] חדא לתלת, טיסני חדא לארבע. כי אתא רב דימי אמר האי חילקא כיתנא הוא. איני והתניא חילקא טרגים וטיסני טמאים. אי אמרת חטה דשושה לשתים שלש וארבע, וכמו הפולת, היינו

עין משפט נר מצוה

מג א מיי' פ"ח מהל' י"ט הל' ט"ו טוש"ע א"ח סי' תקלד סעיף ג:
מד ב ג מיי' פ"ח שם הלכה יד טוש"ע שם סי' תקלה סעיף ד:
מה ד מיי' שם פ"ז הלכה כג טוש"ע שם סימן תקלט סעיף יח:
מו ה ו מיי' שם הלכה ט טוש"ע שם סי' תקלה סעיף ה:
מז ז מיי' פט"ז מהל' אבל הל' ח:
מח ח מיי' פ"ז מהל' י"ט הל' כג טוש"ע א"ח סי' תקלט סעיף י:
מט ט י כ מיי' שם טוש"ע שם סעיף יח:
א ל מיי' שם הלכה יח יח טוש"ע שם סי' תקלה סעיף ד:
ב מ מיי' שם סמג לאוין עה טוש"ע שם סי' תקלד סעיף ח:

מוסף רש"י

והתניא. בגמרא (פסחים דה.), כגון כד מבית הכדר וכום מבית הזגג. אצריכין למועד. זגג, עושה כלי זכוכית (שם). אבל לא צמר. שאין צורך המועד (שם). ואם אינו מאמינו וכו'. אלמא שאני לן בין מאמינו לשאין מאמינו (שם). תרצת מביאין. דמתני' ואין מביאין דמועד קנון תרוייהו כחולו של מועד ומתני' דהכא (בפסחים) בשלא מאמינו, אבל מוליכין קשיא. דקתני מתניתין מוליכין ואתם מלי אין מאמינו אינה, ובהיא דקתני אין מביאין ומ"ש דאין מוליכין (שם).

הדרן עלך מי שהפך

רבינו חננאל

[מתני'] מחפין את הקציעות בקש. ר' יהודה אומר אף מעבין. סוגיא דשמעתא מחפין בעצים של קש דקים בין בעצים של קש עבים. פירוש קלושי. דקים. סומכי. עבים. מעבין עושין אותן כמין כרי. כלומר כמו גדיש. ירושלמי ר' יהודה אומר יאבד דבר מועט ואל יאבד דבר מרובה. ר' יוסי אומר אל יאבד דבר כל עיקר. כתנא אמר אית מילין דקשין הן (החמירו) מגנעים ואהלות. מוכרי פירות כסות וכלים מוכרין בצינעא לצורך המועד. ר' יוסי אומר הן החמירו על עצמן. אוקמינא הן החמירו על עצמן שלא יעשו כל עיקר. תניא מוכרי כסות וכלים מוכרים בצינעא לצורך המועד. ר' יוסי [אומר] תגרי טבריא הן החמירו על עצמן שלא יהו עושין כל עיקר. וכן צדי עכו החמירו על עצמן שלא יהו צדין כל עיקר.

מסורת הש"ס

ג) [פסחים נה.] ע"ש פה"ג, ד) [כ"ה ליתא בפסחים עי' בנ"י סי' מקלד בפיהם שלנו הנעתא ואם מיהם להם שמא יגנבו מביאין בנגנה בתוך ביתו], ג) מכבירין ר"ש מ"ב, ד) [נמרים נה: תוספתא שם פ"ד], ה) [תוס' פ"כ], ו) [לקמן יד:], ז) ל"ל דפסחים, ח) נמ"ש: וכרשין.

הגהות הב"ח

(א) מתני' והמלרע העולה מעומאתו: (ב) רש"י ד"ה הא בפירי שקוטה לצורך שאר יומת השנה: (ג) תוס' ד"ה בפרק כי אבל מרישא דתני דתנא דתנים פתוחה כו' ערב ר"ט אחרון ומוכ"מ הוא: (ד) ד"ה בתבלין כו' כדאיתא פ' גיד הנשה ותתן נמי דתבלין נידונין כדרכן בפ"ק:

הגהות הגר"א

[א] גב' (מפנן לחצר אחרת ואם אינו מאמינו) מא"מ (וכן ליתא בדפוס"):

הגהות מהר"ב רנשבורג

[א] גב' (מפנן לחצר אחרת ואם אינו מאמינו. בא נמתק וכ"ב בפסחים נה ע"ב כל זה אינו ויעו"ש בתוס' ד"ה ואם מחיבת וכו' ומהרש"א שם:

רבינו חננאל (המשך)

דאיתכשור ומקבלי טומאה. אלא כותנא, אמאי טמאה והא לא הוכשרה. ופרקינן כגון דמיגלפו היא כותנא. פי' כוסמת. דאי לאו דשרא בהו מיא לא הוה מישלם, כלומר מתקלפת הקליפה שלהן. ת"ש הנודר מן הדגן, אסור אף בפול המצרי יבש ומותר בלח, ומותר באורז חלקא טרגים וטיסני. בשלמא למאן דאמר דשישי היינו דנפקי להו מתורת דגן, אלא למאן דאמר כותנא דגן נמור הוא, כדכתיב והחטה והכוסמת, ועלתה בתיובתא לרב דימי. רב יהודה, שרא להנהו קריפתא למיזל ולמיזבני בשוקא כי אורחייהו. אוקימנא בחבלי, והא דתניא חנות הפתוחה לסטיו פותח ונועל כדרכו בר. אוקימנא בפירות. ירושלמי צדי חיה ועופות ודגים צדין בדרכה [בחבה] ובמכמורת, ולא ממעטין בשמחת הרגל. [ר' אמי מיקל לון. שממעטין בשמחת הרגל.

הדרן עלך
[פרק מי שהפך]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com